

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414202833
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414202833.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Jany Urbanovej, v právnej veci žalobcu: Quantum Credit a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 23/C, IČO: 47248980, zastúpená PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 23/C, IČO: 36668745, proti žalovanej: K. S., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom F. nad Y., bývajúca v K. - N. V., N. A. XXXX/XX, Česká republika, v konaní o zaplatenie sumy 477,57 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/76/2014-70 zo dňa 10. novembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/76/2014-70 zo dňa 10. novembra 2014 vo výrokoch o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie sumy 212,32 Eur, o určení neplatnosti zmluvných podmienok, ako aj vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dolný Kubín zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 12,36 Eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania za obdobie od 04.06.2011 až do jej zaplatenia, sumu 28,51 Eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 18.09.2011 až do jej zaplatenia, sumu 28,46 Eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 18.10.2011 až do jej zaplatenia, sumu 24,96 Eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 18.11.2011 až do jej zaplatenia a sumu 24,96 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 18.12.2011 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanej náhradu pomernej časti trov konania nepriznal. Súd určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Zmluve o pripojení uzavretej dňa 15.03.2011 medzi Slovak Telekom, a. s., Bratislava a žalovanou obsiahnutá na strane 2 v bode 3, podľa ktorej v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 2 zmluvy alebo článku 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu v sume 47,80 Eur, je pre jej neprijateľnosť neplatná. Súd taktiež určil, že aj zmluvná podmienka obsiahnutá v Zmluve o poskytovaní služby Magio Sat uzavretej dňa 15.03.2011 medzi Slovak Telekom, a. s., Bratislava a žalovanou, podľa ktorej v prípade, že Užívateľ vypovie Zmluvu o poskytovaní služby Magio Sat počas doby viazanosti alebo svojím konaním, resp. opomenutím spôsobí dôvod, pre ktorý je ST oprávnený od Zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat odstúpiť, je ST oprávnený vyúčtovať účastníkovi zmluvnú pokutu za porušenie doby viazanosti na službu Magio Sat Klasik vo výške 199,00 Eur, je pre jej neprijateľnosť neplatná.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou boli uzavreté dve zmluvy o pripojení, obe dňa 15.03.2011 predmetom ktorých bolo poskytnutie programu služieb RELAX 60, ako aj MÁGIO SAT KLASIK (ďalej tiež Zmluvy 1 a 2). V zmysle predmetných zmlúv si žalovaná nesplnila svoju povinnosť, keď v lehote splatnosti dňa 03.06.2011 neuhradila žalobcovi sumu 12,36 Eur za vyúčtované hovorné. S poukazom na uvedené ju preto prvostupňový súd zaviazal k zaplateniu tejto časti žalovanej sumy spolu s príslušenstvom (výrok odvolaním nedotknutý - pozn. odvolacieho súdu). Rovnako tak, okresný súd zaviazal žalovanú aj k zaplateniu súm 28,56 Eur, 28,46 Eur, 24,96 Eur a 24,96 Eur na základe neuhradených faktúr za poskytnuté služby programu MÁGIO SAT KLASIK (výrok odvolaním nedotknutý). V časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenie zmluvných pokút prvostupňový súd žalobu žalobcu zamietol z dôvodu neprijateľnosti dojednaných zmluvných podmienok, čo mal za následok ich neplatnosť. V súvislosti s uvedeným okresný súd konštatoval, že nebolo sporné to, že zmluvné vzťahy medzi zmluvnými stranami oboch predmetných zmlúv sú vzťahmi spotrebiteľskými, na ktoré okrem osobitného zákona regulujúceho vzťahy pri poskytovaní elektronických komunikačných služieb je potrebné aplikovať ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúceho spotrebiteľské zmluvy, keďže boli uzavreté medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovak Telekom) ako dodávateľom elektronických komunikačných služieb, konajúcim pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovanou ako fyzickou osobou - spotrebiteľom, nekonajúcim pri ich uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Takéto zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky). Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka obsahujúce úpravu neprijateľných zmluvných podmienok vychádza z toho, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že tento ako podnikateľ dodávajúci ponúkaný tovar a služby koná voči spotrebiteľovi profesionálne, so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb s poctivým prístupom v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je táto sankcia neplatná. Teda výška zmluvnej pokuty, hoci nie je zákonom limitovaná, nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka).

V danom prípade nebolo pochybné, že uplatnené zmluvné pokuty predstavujúce jeden zo spôsobov zabezpečenia záväzkov, plniace funkciu paušalizovanej náhrady škody a aj sankcie podľa Zmluvy 1 (vo výške 47,80 Eur) a zmluvná pokuta vo výške 199,00 Eur podľa Zmluvy 2 sú súčasťou formulárových zmlúv vopred pripravených a koncipovaných dodávateľom, v ktorých spotrebiteľia ako druhá zmluvná strana nemôžu zmluvné podmienky zásadne ovplyvniť. V oboch prípadoch plnenie povinností (vymedzených veľmi široko a prakticky všetkých zmluvných povinností zo strany spotrebiteľa) zabezpečovala zmluvná pokuta počas dojednanej doby viazanosti, pričom táto bola stanovená v rovnakej výške bez ohľadu na to, kedy počas tejto doby viazanosti a k akému (z hľadiska závažnosti) dôjde k porušeniu danej zmluvnej povinnosti. Teda vopred pripravené štandardné zmluvy oprávňovali poskytovateľovi služieb uplatniť si dojednanú zmluvnú pokutu v plnej výške bez ohľadu na to, či spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť hneď na začiatku trvania zmluvného vzťahu alebo k tomuto porušeniu dôjde až neskôr a dokonca aj v prípade, že by k porušeniu došlo v posledný mesiac trvania dojednanej viazanosti. Podľa názoru okresného súdu takto dodávateľom formulovaná zmluvná pokuta poškodzuje spotrebiteľa. Táto v prípade naposledy zmienenej alternatívy dosahuje cca 4 násobok ceny zľavneného mesačného poplatku dojednaného Zmluvou 1, z ktorej mimochodom nevyplýva, aká by mala byť plná výška tohto poplatku (ak by nedošlo k dojednaniu viazanosti) a v prípade Zmluvy 2 takmer 9-násobok dojednanej ceny pravidelných poplatkov (vrátane poplatku za TV Balíček HBO + Cinemax). Pre posúdenie otázky prijateľnosti takto dojednaných zmluvných pokút nie je podstatné, kedy v tomto konkrétnom prípade došlo k porušeniu povinností žalovanou, ktorá v prípade Zmluvy 1 mala porušiť svoje povinnosti už nezaplatením úhrad v druhom mesiaci a v prípade Zmluvy 2 po piatom mesiaci. Nie je podstatné ani to, či si dodávateľ uplatní voči spotrebiteľovi celú dojednanú zmluvnú pokutu (v čom by mu uzavreté Zmluvy 1 a 2 nebránili) alebo len jej časť, snažiac sa určitým spôsobom zohľadniť dobu, odkedy došlo k porušeniu zmluvných povinností žalovanou. Súdna kontrola štandardných zmlúv stojí na absolútnej neplatnosti neprijateľných dojednaní a pre záver o jej neprijateľnosti postačuje ten fakt, že takéto podmienky sú objektívne spôsobilé (v určitých situáciách) poškodiť spotrebiteľa a nie aj to, že v tomto konkrétnom prípade takáto podmienka žalovanú ako spotrebiteľa skutočne poškodila. Súd je povinný obligatórne zasiahnuť proti nekalej podmienke. Preto postupujúc podľa § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) vo veci konajúci prvostupňový súd aj bez návrhu vyslovil neprijateľnosť zmluvných podmienok špecifikovaných pod IV. a V. výrokovej časti rozsudku. Žalobca navyše ani v prípade Zmluvy 2 (rovnako ako to už súd konštatoval

ohľadne Zmluvy 1) vôbec nezrejmal, koľko konkrétne mala predstavovať celková zľava, ktorá mala byť poskytnutá žalovanej za to, že bola dojednaná doba viazanosti, a ani z tohto pohľadu teda súd nemal preukázané, že výšky týchto dojednaných zmluvných pokút boli v nejakom vyváženom vzťahu k benefítom poskytnutým zo strany Slovak Telekom. Napokon zmienená nevyváženosť sa prejavuje v tom, že zmluvné pokuty boli dojednané na plnú sumu pre prípad akéhokoľvek porušenia prakticky ktorejkoľvek zo zmluvných povinností zo strany žalovanej počas doby viazanosti, nijako nezohľadňujúce vzájomný pomer závažnosti porušenia tej - ktorej zmluvnou pokutou zabezpečenej povinnosti. Okrem uvedeného dôvodu neplatnosti zmluvných pokút, pokiaľ ide o zmluvnú pokutu dojednanú Zmluvou 1 okresný súd poukázal aj na to, že tak ako bola zmluvná pokuta v zmluve naformulovaná t.j. z vôle dodávateľa elektronických komunikačných služieb, kedy vznik nároku na jej zaplatenie bol viazaný nielen na predpoklad porušenia ktorejkoľvek z viacerých zmluvných povinností žalovanou, ktorej splnenie mala zabezpečovať (porušenie akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 2 alebo v čl. 3 bod 3.6 VP, alebo čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) VP), ale súčasne aj na konanie Slovak Telekom, t.j. na výkon práva tohto dodávateľa (následné vypojenie SIM karty, v dôsledku porušenia povinností žalovanou), čo je zákonom neprípustné (nemožno viazať nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na výkon práva ktorejkoľvek zmluvnej strany). Preto aj z tohto dôvodu je zmluvná pokuta dojednaná Zmluvou 1 pre jej rozpor so zákonom neplatná.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol tak, že žalovanej, ktorej by s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. ako účastníčke majúcej prevažný úspech vo veci prináležalo právo na náhradu pomernej časti vzniknutých trov, právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalovaná si žiadne trovy neuplatnila a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by jej v súvislosti s týmto konaním vznikli nejaké trovy.

Proti vyššie uvedenému rozsudku, čo do výroku o zamietnutí časti žaloby o zaplatenie sumy 212,32 Eur podal žalobca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil, a jeho žalobe aj pokiaľ ide o zaplatenie zmluvnej pokuty vyhovel.

Prvostupňovému súdu vytýkal nesprávne skutkové zistenia a právne posúdenie veci. S poukazom na znenie ustanovenia § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka mal za to, že ním vyúčtovaná zmluvná pokuta za porušenie povinnosti žalovanej oprávnená. Ani z občianskeho zákonníka, ani zo smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola transponovaná do ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku nevyplýva, že by dohoda o zmluvnej pokute v zmluve bola a priori neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalobca vychádzal z platnej judikatúry, nakoľko ani v jednom prípade nebol vyslovený záver, že by samotný fakt uzavretia dohody o zmluvnej pokute medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy predstavoval neprijateľnú podmienku. Predmetom posudzovania neprijateľnosti by mala byť iba jej výška s ohľadom na zabezpečený záväzok, a nie samotná skutočnosť jej uzatvorenia. Poskytovateľ služby pri uzatváraní zmlúv predpokladal, že žalovaná bude viazaná 24 mesiacov, a po túto dobu jej bude poskytovať zľavnený mobilný paušál vo výške 11,90 Eur, ktorý by inak bez lehoty viazanosti bol poskytovaný za sumu 14,58 Eur. Poskytovateľ služby teda predpokladal po dobu lehoty viazanosti určitý finančný prínos vo výške rozdielu medzi cenou zľavneného a nezľavneného paušálu, ktorý za 24 mesiacov predstavoval čiastku 64,32 Eur, resp. predpokladal prínos tržby 24 mesačného paušálu, čo je $24 \times 11,90 \text{ Eur} = 285,60 \text{ Eur}$. Jedná sa pritom o minimálnu sumu, nakoľko táto mohla byť aj vyššia, pokiaľ by žalovaná zmluvu dodržiavala a „pretelefonovala“ viac ako voľné minúty. Žalovaná sa však správala tak, že hneď v druhom fakturačnom období zmluvu porušila tým, že nezaplatila vystavenú faktúru za odobraté služby. Po nezaplatení faktúry za ďalšie fakturačné obdobie jej poskytovateľ službu deaktivoval. Žalobca má za to, s ohľadom na znenie ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že dohoda o zmluvnej pokute vo výške 48,70 Eur v žiadnom prípade nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže poskytovateľ služby predpokladal určitý hospodársky výnos, a z tohto obchodu tak ako je hore uvedené. Ani v prípade druhej uplatňovanej pokuty mal odvolateľ za to, že nie je neprímerane vysoká s ohľadom na druh zabezpečeného záväzku. Žalovaná si totiž ponechala a nevrátila ani satelitnú súpravu Mágio sat box, ani Mágio kartu, ani diaľkový ovládač, ani príslušenstvo, ktoré všetky predstavujú určitú hodnotu nie zanedbateľnej sumy. Čo sa týka jednotlivých pokút, odvolateľ ďalej uviedol, že zmluvná pokuta vo výške 199,00 Eur bola dohodnutá v zmluve, a taktiež bola uvedená v cenovom výmere 6323/2011 doloženým do spisu spolu s vyjadrením zo dňa 24.09.2014. Táto pokuta bola alikvotne ponížená z celej faktúry č. 6734974963 o 5/12-in, to je zo sumy 82,35 Eur (pôvodne bola fakturovaná čiastka 394,90 Eur a po znížení bola vymáhaná z tejto faktúry za všetky pokuty len suma 312,55 Eur, pričom čiastka 82,35 Eur bola odpočítaná od zmluvnej pokuty 199,00 Eur). Zmluvná pokuta

vo výške 19,95 Eur za nevrátenie Mágio sat karty a 29,95 Eur za ostatné príslušenstvo, ktoré tvorí spojky, konzoly a technický materiál na montáž satelitnej antény bola dohodnutá v zmluve s odkazom na tarifu ST, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou, a ktorá bola doložená do spisu spolu s vyjadrením zo dňa 24.09.2014. Žalobca uznáva, že nárok na pokutu vo výške 126,00 Eur za nevrátenie Mágio set boxu a 20,00 Eur za nevrátenie diaľkového ovládača nebola v žalobe ani dodatočne preukázaná, preto voči týmto sumám ani nesmerovalo odvolanie. V závere podaného odvolania žalobca ešte uviedol, že podľa jeho názoru je uzatváranie zmlúv s operátormi a poskytovateľmi služieb až notoricky známy stav, a že vývojom sa so spotrebiteľa stáva „štátnom neprimerane chránený subjekt“. Dochádza k deformácií a rozvracaniu zásady rovnosti strán a súkromno-právneho princípu zmluvnej autonómie.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré je možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalobca konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Na doplnenie odvolací súd uvádza, že v prejednávanej veci bolo (okrem iného - výroky odvolaním nenapadnuté) predmetom zaplatenie zmluvných pokút vyplývajúcich zo Zmluvy o pripojení uzavretej dňa 15.03.2011 medzi Slovak Telekom, a. s., Bratislava a žalovanou a Zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat uzavretej dňa 15.03.2011 medzi tými istými účastníkmi, ktoré sú nepochybne spotrebiteľskými zmluvami a vzťahujú sa na ne ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípade porušenia povinností plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže byť však rozpor so zásadou zakotvenou v § 3 Občianskeho zákonníka, a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

Ust. § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a

použitú právnu terminológiu nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvoláva právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený, a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V preskúvanom prípade sa odvolací súd plne stotožnil so závermi prvostupňového súdu, že žalobcom uplatnené zmluvné pokuty, ktoré sú súčasťou oboch zmlúv uzavretých právnym predchodcom žalobcu, sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka preto neplatnou. Okresný súd správne konštatoval neprijateľnosť zmluvných podmienok o dojednaní zmluvnej pokuty a ich uplatňovanie nielen s poukazom na zhora cit. ustanovenie Občianskeho zákonníka, ale aj s poukazom na dobré mravy podľa § 3 Občianskeho zákonníka. Dojednané zmluvné pokuty zaväzovali žalovanú k zaplateniu, v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, pričom nerozlišovali prípad, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a medzi prípadom, keď spotrebiteľ ukončí zmluvu už na začiatku doby viazanosti. Neprimeranosť sankcie sa potom prejavovala osobitne v spojení s časovým aspektom jej uloženia. V každom prípade bol spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Pokiaľ sa týka odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že žalobca neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Všetky ním produkované tvrdenia, ktorými sa bránil (zákom dovolená možnosť uzavretia dohody o zmluvnej pokute, správanie sa žalovanej po uzavretí zmluvy) boli známe už v prvostupňovom konaní, pričom v dostatočnej miere, zrozumiteľne a presvedčivo sa s nimi vysporiadal už okresný súd. V nadväznosti na uvedené odvolací súd opätovne poukazuje na správne závery okresného súdu v zmysle ktorých nie je podstatné to, či si dodávateľ uplatní voči spotrebiteľovi celú dojednanú zmluvnú pokutu alebo len jej časť (ako v prejednávanej veci), snažiac sa určitým spôsobom zohľadniť dobu, odkedy došlo k porušeniu zmluvných povinností žalovanou. Súdna kontrola štandardných zmlúv stojí na absolútnej neplatnosti neprijateľných dojednaní a pre záver o jej neprijateľnosti postačuje ten fakt, že takéto podmienky sú objektívne spôsobilé (v určitých situáciách) poškodiť spotrebiteľa a nie aj to, že v tomto konkrétnom prípade takéto podmienka žalovanú ako spotrebiteľa skutočne poškodila.

Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. Prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci vrátane tých na ktoré poukázal odvolateľ, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil.

Vo zvyšnej časti, v ktorej okresný súd žalobe žalobcu vyhovel, ako aj žalobu v časti o zaplatenie sumy 146,00 Eur zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním .

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. v prospech žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech. Aj napriek uvedenému, odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si táto žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila, ani z obsahu spisu nevyplýval vznik nároku na ne.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.